

מילין יקרין נהרות אור ועוברין טבין ממעיין ההיים נהורין לשעה ולדורות

משולחנא דמלכא

של רבנו הגדול רבן של ישראל
הרב"ק מרן הגה"ק הגאב"ד זצוקללה"ה זיע"א
מרא דארעא קדישא - בעל "שערי טוביה"

פרשת נח תשפ"ה

וכן ראיתי בשפת אמת (פרשה זו תרמ"ה), שאנשי דור המבול היו מושחתים בגפניות, שהיו מוגשמים, ונמשכו רק אחר הגשמיות והגוף, ואנשי דור הפלגה היו להיפך, מושחתים בשכליות, שהיו מתחכמים בחקירה יותר מדאי, ונמשכו רק אחר השכל, ומחמת זה נתקלקלו באמונה. וכתב שנגד שני הנסיונות הללו נתן הקב"ה לישראל שתי אותות, אות המילה ואות תפילין ושבת קודש, אות המילה לקדש הגשמיות ולהחליש כח התאוה (מורה נבוכים ח"ג פרק טז), שלא להימשך אחר הגוף לגמרי, ואות תפילין שיש בו יחוד ואחדותו ית"ש, וכן שבת שהוא גופו אות (מנחות לו:) המעיד על מעשה בראשית, לחזק האמונה בהש"ת, לבטל אליו ית' המוח והדעת באמונה שלימה.

ונ"ל מזה, ששעבוד כוחות הגוף הוא תחילה וראש, כבר בתחילת הויית האדם, בהיותו בן שמונת ימים, ורק אח"כ, כשנתגדל בקדושה, הוא נעשה ראוי לשעבד גם כוחות שכלו ונפשו, הנשמה שבמוח ותאוות ומחשבות הלב, לעבודתו ית"ש, על ידי מצות תפילין.

ונגד שני ענינים אלו אמרו ישראל בהר סיני נעשה ונשמע (שמות כד, יז), נעשה בגוף, ונשמע באמונה ודעת. ודברים אלו המה תוכחת מוסר, אשר בכל דור צריך האדם להתחזק נגד נסיונות הזמן, ובדורינו אנו, דור עקבתא דמשיחא, בעוה"ר יש את שני הנסיונות הנ"ל גם יחד, הן בעיני קדושה וטהרה, הדור פרוץ מאוד רח"ל, מחמת כלים מכלים שונים שמרבים השחתה, "ס'איז פארדארבן און ס'פארדארבט אנדערע", והן בעיני אמונות ודיעות, שמתגברים דיעות כוזבות בעיני השקפה, ורבים האוטרם כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, ואלו הן שני ענינים עיקרים של דורינו שצריך להתגבר עליהם, שלא להיות מושפע מהנעשה בחוץ, רק להתחבר ליראי ה' ולהיכנס למחניהם, להיות - על כל פנים לפי הדור והשעה - בבחינת 'צדיק', בקדושה ובטהרה, מבלי לסור אחרי התאוות והכלים למיניהם, ובבחינת 'תמים', באמונה תמימה ודיעות טהורות ועיקר העצה איך להינצל מהנסיונות בשני ענינים אלו הוא

פרשת השבוע

צדיק תמים היה בדורותיו (ו, ט)

פ"י, כי עיקר מעלת האדם הוא בכך שעומד בנסיון, כמו שכתב במסילת ישרים (פרק א) שכל מצב של חיי האדם הוא נסיון עבורו, העושר והעוני, היסורים והשלוה, וכי"ב, ורק מי שעומד בנסיונותיו הוא האדם השלם, כמו שאמרו חז"ל (אבות ה, ג) עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ע"ה ועמד בכולם.

והנסיון הגדול הוא לעמוד נגד חסרון דורו, כמו שכתב הרמב"ם ז"ל (דעות ג, א) שמטבע האדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר אנשי מדינתו.

וזה העיד הכתוב בנח, שהיה צדיק תמים 'בדורותיו', כדאיתא (פ"י דוד פרשה זו אות ז) הפירוש בשם רבינו מהר"י קארו ז"ל (ע"י אור ישרים דרוש א), כי נח חי בשתי תקופות, תחילה בדור המבול שהיה חסרונו בתאוה, שהיו שטופי זימה, כמו שנאמר (ו, יב) כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ, ואח"כ בדור הפלגה שהיה עונם בכפירה, עד שעמדו למלחמה כביכול נגד הקב"ה, והוא התגבר ועמד בשתייהן, נגד אנשי דור המבול שהיו מושחתים בתאוה היה 'צדיק', בחינת צדיק יסוד עולם המתגבר על התאוות, ונגד אנשי דור הפלגה שהיו מושחתים בדיעות נשאר 'תמים', באמונתו בה', בבחינת תמים תהיה עם ה' אלוךך (דברים י"ג, יג) ועל זה נאמר תמים היה 'בדורותיו', שבשני הדורות שחי בהם עמד בנסיון, והצטיין הן במעלת צדיק והן במעלת תמים. [ובזה ביאר מה שבשעת הצלתו מן המבול כתוב (ו, א) ויאמר ה' לנח בא אתה וגו' כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, הנה לא אמר צדיק תמים, אלא צדיק בלבד (ע"י פי רש"י שם), ורק בדור הזה, כי אז עדיין לא היה דור הפלגה, ובדור הזה היה מעלתו היותו בבחינת צדיק, שזה היה נסיון אותו הדור, אבל לאחר דור הפלגה העידה תורה שהיה צדיק תמים בדורותיו. עיין משך חכמה (פרשה זו) שכתב כעין זה].

רק ישחו ויהיו נמוכים ונכנעים, כי יצר הרע זה אי אפשר שייעקב לגמרי (עי יוסא טט:), אלא שע"י עסק התורה יכנע, להיות נכפף תחת גדרי התורה.

ועפ"י דרכו נ"ל בעניי פל הכתוב בהפטר (ישעיה נד, ט-ו) כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ וגו', כי ההרים ימוש והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש, היינו שלעתיד לבוא ההרים ימוש, כלומר יתבטל יצר הרע של עבודה זרה וכפירה, והגבעות תמוטינה, היינו גם יצה"ר של תאוה יתמוטט ויתבטל, ואז חסדי מאתך לא ימוש.

ויאמר ברוך ה' אלקי שם (ט, כו)

לכאורה רצה נח לברך כאן את שם עבוד שחם על כבודו, א"כ היה לו לומר 'ברוך שם', על דרך אומרו (ט, כה) ארור כנען, ומה זה שבירך את הש"ת אלקי שם, אלא נראה המכוון, כי נח ראה בשם בנו הנהגה ישרה, והבין שזה נובע רק מיראת שמים, מצד היותו דבוק באלקיו, ונתגלה בזה כבוד שמים, לכך הכריז ואמר 'ברוך ה' אלקי שם', כי על ידי הדביקות בו יתברך בא להתנהגות כזו.

וזהו כמו שמצינו במדרש (דב"ד ג, א) מעשה ברבי שמעון בן שטח שלקח חמור אחד מישמעאל, הלכו תלמידיו ומצאו בו אבן אחת טובה תלויה לו בצווארו, אמרו לו רבי ברכת ה' היא תעשיר (משלי י, כב), אמר להם ר"ש בן שטח חמור לקחתי אבן טובה לא לקחתי, הלך והחזירה לאותו ישמעאל, קרא עליו אותו ישמעאל ברוך ה' אלקי שמעון בן שטח, היינו ג"כ כמבואר, כי הבין שהתנהגות כזו אפשרית רק כשיש דביקות בה', ויצא מזה קידוש שם שמים.

להתדבק בלימוד התורה, "ליגן און לערנען", הן לענין התאוה, תורה מגינא ומצלא (סוטה כא.), כמו שאמרו חז"ל (סוכה נב:) אם פגע בך טנוול זה משכחו לבית המדרש, וכמו שכתב הרמב"ם ז"ל סוף הלכות איסורי ביאה (כב, כא) שכדי להינצל מזה יפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו בחכמה שהיא אילת אהבים ויעלת הן (משלי ה, יט), עיין שם בדבריו הק', והן לענין נסיונות האמונה וההתרחקות מדיעות כוזבות, הנה עדות ה' נאמנה מחכימת פתי (הילים יט, ח), והיא מביאה את האדם ליזר הדעת ואמונה שלימה.

ודבר נחמד איתא בספר מכתב סופר להגאון רבי שמעון סופר זצ"ל (שבועות) לבאר מה שקראו חכמינו ז"ל (ברכות סד.) לחריף המפלפל בשם עוקר הרים, כי על ידי פלפול התורה ויגיעו ועמלו עוקר ומכניע את היצר הרע הנקרא הר, על דרך אמרם ז"ל (סוכה נב.) צדיקים נדמה להם כהר גבוה. וכתב לפרש הכתוב (חבקוק ג, ו) עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוים ויתפוצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו, פ' הרים וגבעות הם שני כוחות היצר, הרים שהם לשון זכר רומזים על יצה"ר של דיעות נפסדות והרהורי כפירה ועבודה זרה הבאים מצד השכל שהוא בבחינת זכר, וגבעות שהם לשון נקבה רומזים על יצרא דעריות הנובע מחומר הגוף שהוא בחינת נקבה, ואמר הכתוב על קבלת התורה (עי ספרי האזינו ג, ויק"ד יג ב) עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוים, ובכח זה, בכח התורה, יתפוצצו ההרים וישחו הגבעות, כלומר יתבטלו ויכנעו שני כוחות היצר, הן יצה"ר של אמונות ודיעות כוזבות, והן יצה"ר של תאוות רעות. אמנם אצל הרים אמר יתפוצצו, כלומר יתבטלו ויעקב לגמרי, משא"כ אצל גבעות אמר שחו גבעות עולם, משמע שלא יתבטלו,

נשיאה אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תשב"ר, א"ל רב פפא לאביי דידי ודידך מאי, אמר ליה אינו דומה הבל שאין בהם חטא להבל שיש בו חטא.

נמצאנו למדים, שכל העולם עומד וקיים רק בזכות תשב"ר, ואם כך אמרו האמוראים בדורם - כל שכן בדורנו אנו.

על כן אנו מברכים ברוך שככה לו בעולמו - ברוך הוא וברוך שמו שיש לו עולם כזה עם תינוקות של בית רבן זכים וקדושים. ברוך השם, רואים כאן בבית שמש, שעל אף שהוא ישוב חדש, כבר מתאספים ציבור כה גדול של תינוקות של בית רבן, כן ירבו.

איתא במשנה (כלים פ"א ט"ז) עשר קדושות הן, ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות וירושלים מקודש מארץ ישראל, העזרה והד הבית מקודשים מירושלים, וכן מונה ועולה עד קודש הקדשים שהיא מקודשת מכולן.

הנה בקודש הקדשים שוכן 'ארון הקודש', אשר בו הלוחות וספר התורה, ועליו מסכך הכפורת, ועל הכפורת כרובים בדמות תינוקות. אפשר לומר, שזו היא הקדושה העליונה מכל הקדושות, והם התשב"ר הסוככים על הכפורת, וכמו שכתוב (שמות כה, כ) ופניהם

ברו ורבו ומלאו את הארץ

שגב קדושתם וגודל כוחם של תשב"ר

להלן משא שנשא מרן רבנו זיע"א במסע המלכות בעיר 'בית שמש' במעמד קבלת פנים ע"י אלפי תשב"ר המתחנכים עטה"ק בראשות מנהיגי ורבני העיר - ב' חשוון תשס"ו

ערכם העצום של תינוקות של בית רבן

ברשות מרנן ורבנן רבני העיר הע"י.
איתא בגמרא (ברכות נח:) הוואה בריות טובות אומר "ברוך שככה לו בעולמו".

מימרא זו עלתה נגד עיני בהגיעי לכאן, בראותי את רבני העיר, ועל צבאם תינוקות של בית רבן, קדשי קדשיו של כלל ישראל, ברוך ה' כאן ראוי לברך 'ברוך שככה לו בעולמו', כי אין קדושה כקדושת תשב"ר.

איתא בגמ' שבת (קט:) אמר ליה ריש לקיש משום רבי יהודה

איש אל אחיו.

ואולי אפשר להוסיף ולרמוז בזה עוד, 'פניהם איש אל אחיו, היינו שהתלמיד צריך לראות פני רבו וחברו, וכמו שכתוב (ישעיהו ל, כ) והיו עיניך רואות את מורִך, וב"ה שבכינוס לצדיקים זה התאספו יחד עם התלמידים גם רבני העיר ומלמדי התשב"ר, וזוכים בכך להיות 'פניהם איש אל אחיו'.

מכּם יצא מנהיג הדור הבא!

איתא ברבינו יונה על המשנה (אבות א, א) "והעמידו תלמידים הרבה", מעשה בהלל הזקן, וז"ל: וכה הוא מעשה של הלל שכנס לכל תלמידיו ואמר להם תלמידי יש כאן כולכם אמרו לו הן, א"ל אחד מתלמידיו כלם כאן חוץ מקטן שבהם, אמר להם יבא קטן שעתידי הדור להתנהג על ידו, והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי.

כן הוא בנוגע לתלמידי התשב"ר הנמצאים כאן - עלינו לדעת שמהם יגדלו גדולי הדור הבא, ואין אנו יודעים מי הוא זה שעתידי בעז"ה להנהיג את הדור, אבל מכאן הם יגדלו.

זכורני שפעם אמר מו"ר הגה"צ רבי משה שניידער זצ"ל 'מוסר שמועס' לפני כל התלמידים, והיו שם כשמונים בחורים, ובכדי לעורר אותנו ללימוד התורה, היה זועק מעומק לבו בתביעה "ווער וועט אין פופציג יאהר ארום פסקנען א שאלה" (מי יפסוק שאלות בעוד חמישים שנה?), ובשעתו היו הדברים תמוהים בעינינו, מדוע דורש זאת מבחורים צעירים בני ארבע עשרה, וכי הם אחראים על שאלות הדור בעוד חמישים שנה, אבל באמת, למי ישאלו השאלה הזאת בדור הבא אם לא לצעירים!?

כן פונה אני אליכם בקריאה נרגשת "ווער וועט אין פופציג יאר ארום, פסקנען א שאלה?!", מי מכּם יענה לשאלות וישיב את דבר ה' זו הלכה בעוד חמישים שנה ??? בעזהש"ת מכאן יבוא הקטן שבכם וינהיג את הדור.

יתן ה' שמצאן קדשים המתחנכים כאן בבית שמש, יגדלו ת"ח גדולי תורה, וירונו מהם המלמדים והחורים רב נחת דקדושה.

אשרי יולדתם של תשב"ר הללו

איתא במדרש רבה (סוף פרשת בראשית) דבסוף פרשת בראשית מסיים הכתוב (בראשית ג, ח) ונח מצא חן בעיני ה' והפסוק הראשון בפרשת נח (שם ג, ט) פותח אלה תולדות נח, ומבאר המדרש כוונת אומר מפני מה ונח מצא חן בעיני ה', בזכות שאלה תולדות נח - מפני שגידל וחינך את בניו בדרך הישר והטוב, ולא כבני דורו דור המבול, ועל כן נח מצא חן בעיניו. ומסיים המדרש, כי יש שהקדוש ברוך הוא עושה לאחרונים בזכות הדורות הראשונים, שזוכים הבנים בזכות האבות. ויש שאף לראשונים עושה בזכות האחרונים, שהאבות זוכין בזכות הבנים, כמו שמצינו בנח, שזכה להצלה בזכות שגידל בניו בדרכי ישר.

הורי התשב"ר כאן מוצאים חן בעיני ה', מפני שמגדלים בניהם לתורה וירא"ש במוסדות קדושים על טהרת הקודש, יעזור הש"ת שתגדלו ליראי ה' ואנשים מוצלחים, ויהיה שם שמים מתקדש על ידם.

הלימוד עטה"ק משפיע עליכם לכל החיים ולדורי דורות

אסיים בברכה שבירך מרן החתם סופר זי"ע לבנו מרן הכתב סופר זי"ע בעת שנכנס לעול המצוות, על דברי הפסוק (תהלים קכח, ה) - יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך, וראה בנים לבניך שלום על ישראל.

'ברכך ה' מציון' - היינו משערים המצוינים בהלכה שנקראו שערי ציון, ששם משכנות יעקב - שביהמ"ד, ישיבה, ותלמוד תורה נקראים ציון (ג"פ הגמרא בברכות ח). 'וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך' - שכל ימי חיך ידאו ויכירו עליך הטוב שספגת אל קרבך בת"ת ובישיבה, שבכל ימי חייכם יהיו ניכרים עליכם התורה יראת שמים ומידות טובות שקניתם בבתי החינוך ובישיבה שאתם לומדים כעת, ושאתם עתידים ללמוד.

וכך יהיה כדברי המשך הכתוב 'וראה בנים לבניך שלום על ישראל' - שגם על בניכם ובני בניכם יהיו ניכרים קניני הטובה שקניתם בבית תלמודכם. כי כמו שגדלים עתה, כך זה משפיע בעזהש"ת הלאה לזכות לגדל דור העתיד, כשתהיו אבות לבנים וזקנים לנכדים.

ובזה אפשר ליישב התימה בנוסח ברכת התורה שאנו מבקשים בכל יום, והערב נא ה"א את דברי תורתך בפנינו וגו' ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, ולכאורה הנוסח צריך ביאור, כי מה מקום להוספה זו בתפילת תינוק של בית רבן צעיר לימים, המבקש לנעימות ועריבות התורה, לטרוך בבקשתו אף לדורות הבאים, מה לו כי יתפלל עתה על צאצאיו וצאצאי צאצאיו.

ולפי דברי החתם סופר יתבאר היטב, שכפי שהקטן מתחנך בבית תלמודו לערבות ונעימות התורה, כך יהיו צאצאיו וצאצאי צאצאיו יודעי שמך ולומדי תורתך, והא בהא תליא.

והעמידו תלמידים הרבה

יזכו מלמדי התשב"ר והתשב"ר להעמיד הדור כראוי, כדאיתא במשנה באבות (פ"א ט"א) והעמידו תלמידים הרבה, וכתב החוס' יו"ט שאין העיקר נקודה על ה'הרבה', אלא הנקודה הוא על 'העמידו', כלומר שצריכים להעמיד תלמידים חזקים ואיתנים "פעסט אוועק שטעלן" שיעמדו איתנים כל ימי חייהם בזכות מה שלמדו בשנות נעוריהם בתורה יראת שמים והשקפה הטהורה.

ומבואר מדברי החוס' יו"ט שמבלי זאת אינו נקרא 'העמידו', וזה היסוד של 'העמידו', רק באופן שלומדים בנעורם בעוז ועוצמה ובחשק ובטהרה, ואפילו אם יש לך תלמידים הרבה, צריך להעמידם על מכונם, כי "שפת אמת תכון לעד" (משלי יב, יט), ולעומת זה "השקר אין לו רגלים", ושקרא לא קאי ואינו מתקיים על מעמדו.

יה"ד ויתקיים בכם ברכת החת"ס "יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך וראה בנים לבניך שלום על ישראל", ובזכות תשב"ר ומלמדיהם יחד עם רבני העיר, נזכה במהרה ובא לציון גואל במהרה אמן.

יש נוחלין ומנחילין

הרה"ח רבי **דוד יונה** בן מורנו רבי שלמה **ווייס** זצ"ל
אחיו הגדול של מרן רבנו זיע"א
גלב"ע ג' חשוון תשל"ט - תשפ"ה

מעולם לא גרתי עמו בבית אחד, כי כאשר נולדתי הוא כבר למד ביישיבה, ובמשך עשרות שנים אחר המלחמה היה דר בארץ ישראל ואני באירופה, ואף על פי כן היינו קרובים מאוד.

הוא היה תלמיד מובהק של הגה"צ **רבי שמואל דוד הלוי אונגאר** זצ"ל **גאב"ד נייטרא** (למד אצלו כשהיה עדיין רב בטייטל) וזכה אף לקבל ממנו כתב 'מורינו', וכן היה תלמידו של הגה"ק **רבי יהושע בוקסבוים** זיע"ע **גאב"ד גאלאנטא**, והיה מאוד קשור אליהם כל הימים, ולא זו כקוצו של יו"ד ממה שקיבל מהם, כשהוא רואה תמיד את רבותיו לפני עיניו. כשהגיע לפרק נשא את ב"ג מק"ק 'אטטא' והתיישב בעיטו 'פעניג', וכשנכנסו הערמנים לעיר 'פעניג' עוד קודם פרוץ הגלחמה, החליט לברוח משם ולעלות לארץ ישראל, ובהסכמת **אממ"ר זצ"ל** עלה עם בני ביתו לשם. לפני המלחמה היה אדמ"ר בעל פרנסה, וכשעלה ארצה רצה לדור בירושלים דווקא, ועל אף שהיה באפשרותו לקבל עבודה ופרנסה טובה בערים אחרות, בחיפה וכ"כ, לא הסכים לכך בשום אופן, באומרו שהוא צריך לגור דווקא בעיר הגדולה והקדושה ירושלים, כי שמה יכולים לגדל 'ערליכע' יודישער דורות, ולא יזוז משם בשום פנים ואופן! כך נשאר בירושלים כל השנים על אף שהיתה פרנסתו דחוקה מאוד. היה לו משפחה עם חמש ילדים, וגרו בחדר אחד אשר חדר זה היה בבחינת 'הכל בכל מכל כל', שם היה המטבח, שם היה החדר שינה, שם אכלו, שם למדו ועשו הכל! ורק לאוד הרבה שנים בגו שם עוד

בית-הכסא ועוד הרחבות, ולאחר שלושים שנה הוסיפו גם מטבח... ואז אמרו בני ביתו: עכשיו כבר יש לנו 'ארמוך'... ומצד אחי היה זה מטבח 'מסירות נפש', כי היה יכול לקבל במקום אחר פרנסה טובה. הוא היה גר באונגערשיע הייזער, ובשנת תש"ח כשהיו בירושלים הפצצות ל"ע והוצרכו ללכת משם, לא הסכים לשלוח את בניו לחדר באומרו: 'איך שיק נאר אין חדר פון די אונגערשיע הייזער! ערגעץ אנדערשט שיק איך נישט די קינדער ארויס פון שטוב' (אני מוכן לשלוח את ילדי ללמוד רק בתחת של האונגערשיע הייזער, אבל לסקום אחר אינני שולח את ילדי סהבית החוצה). ואכן ראה את פרי עמלו, וזכה להעמיד דורות ישרים מבורכים. המילים האחרונות ששמעתי מפי אחי היו: 'איך האב גאלדענע קינדער'... (יש לי ביה ילדים חשובים). יש מכתב בענין בטחון [הנכתב בשפת 'דייטש'] שכתב אממ"ר לאחי ז"ל בעת פרידתו ממנו, וז"ל בתרגום ללשון הקודש:

לבני האהוב **דוד יונה!**
קח לך לדרך מאבך, את המעט שהוא יכול לתת לך, אלה הם קשרי האהבה, שאף אחד לא יכול לגזול ממך, קח עמך מתורתו והוראותיו, וכתבם על לוח לבך! הש"ת תמיד ישמע לקולך, ואף פעם לא תהיה לבד, בטח תמיד בה, ואף פעם לא תהיה לבד, קוה אל ה' בכל עת, בכל מה שהגודל יביא לך, ה' לא יעזוב אף פעם, את הכורעים לפניו תמיד, כי רק הוא יודע, מה שהעתיד יביא עליך, ובזה תהיה תמיד בטוח ומוגן, מכל צרה וצוקה. מי שיש לו אמונת השם בלבד, אינו צריך לדאוג, מה שהמחר יכול להביא עליו, כי הוא לא יטוש ולא יעזוב את הבוטהים בו ומצפים תמיד לישועתו. שים לבך בני יקירי לדברי מוסר שלי, ואז אף פעם לא תצטרך לדאוג, אלה דברי אבך אוהבך, פענינג, ל"ב תמוז תרצ"ט.

חרי גרו ברחוב שבו התגוררו רוב יהדי העיירה. לדאבון לב, ברחוב הזה התגורר גם יהודי אחר בשם זוייס שלא שמר תורה ומצוות, והיתה לו חנות של עצים להסקה, שוחחה פתוחה בשבת, ומכין שגם לאחי ז"ל היתה חנות עצים להסקה, ולא רצה שיתבלבלו בין חנותו לחנות של זוייס המחלל שבת, לכן לא קרא לחנותו זוייס, אלא קארפאטיא, על שם חרי הקרפטים שמהם רובאו העצים. יהי זכרו ברוך ותהא נפשו צרורה בצרור החיים

הוצאת הגליון נתרם

על ידי ידידנו הנכבד
הרה"ח רבי **שמעון ווייס** שליט"א
ילד העגלת 'העדה החרדית' וילד וועד השחיטה
לעילוי נשמת אביו
הרה"ח **דוד יונה** בן מורנו רבי שלמה ז"ל
אחיו הגדול והחביב של מרן רבנו זיע"א
גלב"ע ג' חשוון תשל"ט ת.נ.צ.ב.ה.

זכות הרבים תעמוד לו להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה ונחת אושר ועושר בכל אשר לו, ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

הוצאת הגליון נתרם
לעילוי נשמת
הרה"ח **דוד יונה** בן מורנו רבי שלמה **ווייס** ז"ל
אחיו הגדול והחביב של מרן רבנו זיע"א
גלב"ע ג' חשוון תשל"ט ת.נ.צ.ב.ה.
הוצאת ע"י מביתו
הרה"ח **דוד יונה** בן מורנו **ווייס** שליט"א
הרה"ח **ישראל משה בריינ** **ווייס** שליט"א
זכות הרבים תעמוד להם להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

הוצאת הגליון נתרם
על ידי ידידנו הנכבד
הרה"ח רבי **יששכר דוב**
ראזנפעלד שליט"א
לעילוי נשמת הורתי
הרה"ח **דוד יונה** בן מורנו רבי שלמה **ווייס** ז"ל
אחיו הגדול והחביב של מרן רבנו זיע"א
גלב"ע ג' חשוון תשל"ט ת.נ.צ.ב.ה.
זכות הרבים תעמוד לו להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

הוצאת הגליון נתרם
על ידי ידידנו הנכבד
הרה"ח רבי **יואל גענדעל** שליט"א
לרגל השמחה
השרויה במעינו
בהולדת בנו למז"ט
זכות הרבים תעמוד לו להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה ונחת אושר ועושר בכל אשר לו, ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

הוצאת הגליון נתרם
על ידי ידידנו הנכבד
הרה"ח רבי **שמחה בונם**
זילברברג שליט"א
זכות הרבים תעמוד להם להתברך במילוי כל משאלות ליבו לטובה ולא תמוש טובה וברכה מביתו לעולמים.

יו"ל ע"י מערכת "משולחנא דמלבא"

לתרומות והנצחות, הערות והארות

טל' 13-66-13-043 | פקס 077-470-1746

